

MUDr. Pavel Nývlt:

Základem přemýšlení musí být bezpodmínečná láska

Po několika letech se na stránkách Meduňky opět setkáváme s MUDr. Pavlem Nývlt, jehož bohaté profesní i životní zkušenosti stojí za předávání už proto, že ukazují, že cesta ke zdraví může dnes vést docela jinudy, než na co jsme byli zvyklí doposud.

Svoji poradnu zdravého životního stylu v současnosti provozuje na jižní Moravě v malém městečku Podivín.

▼ Jak a kdy jste začal spolupracovat s Meduňkou?

Nechával jsem si ji posílat už do USA a po návratu do ČR mě její tehdejší šéfredaktorka Ilona Manolevská pozvala na kávu a udělali jsme spolu první interview. Paní Ilonu jsem měl rád a její vizi světa jsem fandil. Jsem rád, že Meduňka pokračuje dál a drží si svoji úroveň.

▼ Proč jste se vlastně rozhodl pro studium medicíny?

Byl to zřejmě osud, protože to, že budu doktorem, jsem údajně tvrdil už od tří let, což je až úsměvné. O ničem jiném jsem nepřemýšlel, takže jsem neměl žádné dilema. Narodil jsem se v Brně a medicínu jsem vystudoval v Hradci Králové (VLVDU-JEP, což je Vojenský lékařský výzkumný a doškolovací ústav Jana Evangelisty Purkyně, přejmenovaný na Vojenskou lékařskou akademii). Následovalo dvouleté kolečko po specializovaných odděleních a další rok jsem strávil jako posádkový lékař ve vojenském útvaru v Kynšperku nad Ohří. Pak mě osud na rok zavál do porodnice ve Valticích, a když přišla sametová revoluce, neváhal jsem a na prahu třicítky jsem s tzv. zelenou kartou vycestoval do USA.

▼ Právě tam se začala odvíjet další a nesmírně zajímavá etapa vašeho profesního života, ale má vůbec lékař vystudovaný v České republice možnost pokračovat ve své profesi za velkou louží?

Tak jednoduché to není. Pracovat vás nechají, a dokonce vás vezmou rádi, ale

jenom jako dobrovolníka, který pracuje zdarma. Jenže vy samozřejmě potřebujete z něčeho žít.

Se ženou jsme se tenkrát nechali zaměstnat jako pečovatelé o staré lidi a pak jsme si v tomhle oboru otevřeli i malé podnikání. Než jsme si vytvořili zázemí, trvalo to zhruba dva roky. Ve Státech jsem si také podal přihlášku na medicínu a také na Národní univerzitu přírodního lékařství v Portlandu ve státě Oregon (National College of Naturopathic Medicine). Dnes se to jmenuje NUNM (National University of Naturopathic Medicine) a v USA jde o jednu z mála akreditovaných univerzit s tímto zaměřením. Vzali mě na obě školy, a nakonec jsem si zvolil medicínu přírodní. Na studium jsem si musel vydělat a splácel jsem to po čtvrtletích.

Co mě k tomu nejvíc táhlo? Například s akupunkturou jsem začínal už v Kynšperku nad Ohří, protože v našem vojenském útvaru byl i jeden nesmírně talentovaný jasnovidný člověk, povoláním ekonom, s nímž jsem v kontaktu dodnes. Tenkrát jsme společně studovali knihu *Základy parapsychologie* od Břetislava Kafky a dělali pokusy při pobytu ve tmě v komoře určené k vyšetřování zraku. Hodně mě to bavilo, takže studium přírodních věd i se státními zkouškami v roce 1997 jsem v USA místo za čtyři roky zvládl za dva.

Školy jsou důležité, protože člověk se tak dostane dál. Já se díky nim dostal k velmi vzdělaným a moudrým lidem, od kterých jsem se mnoho naučil, a jsem jim za to vděčný. Moje velká úcta patří našim kapacitám, jako byly doc. Bláha, dr. Hošek, dr. Dvořák a profesor Lewitt. Z těch, které jsem potkal v zahraničí, vděčím za mnohé dr. Freuhaufovi, dr. Yuenovi, dr. Daughertymu, dr. Zeffovi, dr. Emotovi a dr. Hawkinsovi.

▼ Mimo jiné jste také musel být dobře vybavený jazykově...

Myslel jsem si to, ale z toho mě v USA vyvedlo hned první objednání snídaně. (smích)

Uzdravení a síla lásky

▼ Jak jste zmínil, v USA jste se při světovém přednáškovém turné osobně setkal i s japonským lékařem dr. Masaru Emotem, který mj. ukázal, že struktura vody se mění podle vnějších vlivů, včetně našich emocí. Hodně vás ovlivnil konceptem mentálního léčení. Je to tak?

Ano, jde to, ale zároveň zůstávám i pokorným realistou. Když píchnete kolo u auta, můžete se modlit a pustit se do mentální opravy, ale pokud to kolo nevyměníte, dál prostě nejedete... To, že tělo je možné opravit pouhou myšlenkou, jsem si vyzkoušel na vlastní kůži a ten příběh o fotografovi s brutálně zraněným kolenem, který se odehrál v USA, asi také znáte. Poraněné místo bylo mentálně napraveno bezpodmínečnou láskou a tkáň na to ihned reagovala. Proto když například dojde k autohavárii, budete-li na zraněného člověka myslet v lásce, má větší šanci přežít, než když na něj budete myslet se strachem a s úzkostí. Na naše nemoci a úrazy působí úplně všechno, tedy nejen naše myšlení, ale také náš celkový životní styl. Faktorů je spousta.

▼ Vliv bezpodmínečné lásky je tedy obrovský a možná i zásadní?

O tom jsem ještě nikde nemluvil, ale je to tak. Nejdříve si ale řekněme, co si pod tou bezpodmínečnou láskou máme vlastně představit. Když se normální ženě narodí miminko, minimálně po dobu šestinedělí je novopečená maminka okouzlená a je v jakési euforii, prostě v jiném stavu vědomí, což jsem s radostí pozoroval při práci v porodnici. Když zapláče jedno dítě z dvaceti, jeho maminka ví přesně, zda je to její dítě či není. Kojí ho, zahřívá a ochraňuje. Nic od něj nechce a pouze dává. S tímhle přichází na svět naprostá většina lidí, takže až na naprosté výjimky to v sobě máme úplně všichni. Když si to uvědomíte, můžete se na to kdykoliv naladit a z této pozice pak přistupovat úplně ke všemu. A pak opravdu může dojít k zázraku v podobě bleskového uzdravení. Jenom tímto nalaďením se v těle okamžitě změní úplně všechno a spustí se hojivé procesy. Jakékoliv okolnosti vás prostě nerozloží a zůstanete v klidu.

▼ Dokonce jste prý byl i svědkem toho, jak během chvíle zmizel zhoubný nádor. Je to tak?

Ve svém životě jsem viděl spoustu krásných věcí a tohle je jedna z nich. Velmi si toho vážím. Tento příběh souvisí se jménem Davida R. Hawkinse, Kama Yuena a také Hira Ratan Maneka, kterého jsem potkal ve Státech, a už tehdy jsem padesát let nejedl. Od něj jsem se něco naučil ohledně prány a léčení sluncem. Pocházel z velice bohaté indické rodiny, která vlastnila přístavy a lodě, a tak sám cestoval po světě a za svoje peníze pořádal přednášky např. o léčení sluncem.

Ten příběh se týkal starší paní s rakovinou prsu ve čtvrtém stadiu s otevřenou ránou na třetině hrudníku. Jelikož to bylo natočeno na video, přineslo mi to hodně těžkostí. Ať si každý věří, čemu chce. Já už to dnes nemám posazené ve formě víry, protože to je moje osobní zkušenost. Díky tomuto muži jsem se pak dostal i k dalším zajímavým lidem – byly to vzestupné stupínky poznání.

▼ Šestnáct let, které jste strávil ve Spojených státech amerických, pro vás tedy představovalo velice plodné období...

Jasně. V San Franciscu jsem byl na semináři o léčení očí čínského lékaře Kama Yuena, který dělal hotové zázraky. Byla tam přítomna žena, která měla po autohavárii a po destrukci obličejové měla obě skleněné oči a najednou tam začala číst knihu! Nechápal jsem.

V USA jsme také vyrobili první zařízení snímající zvuky srdíčka, podle čehož bylo možné stanovit nejen přesnou diagnózu, ale také nasadit efektivní léčbu. V tradiční čínské medicíně je srdce považováno za císaře celého těla, který ví o všem. Je známo, že má mnoho různých zvuků, které se dají změřit a rozšířovat. To kdysi dělal už docent Bláha v Hradci Králové, kterého jsem jako student obdivoval, protože na vizitě po poslechu srdíčka řekl, že u daného pacienta jde např. o nemocné ledviny. Drže jsem se ho zeptal, jak to zjistil, načež mi odpověděl, že když budu různá lidská srdce poslouchat třicet let, budu to také vědět.

Tak dlouho ale zkušenosti sbírat nemusíte, protože zvuk srdce se dá přepsat do grafů, takže to vidíte hned. Měl jsem ideu, že když se nám podaří sestavit kardiograf, budeme ho v USA prodávat nemocnicím a záchranářům, ale dařilo se to jen chvíli. Přístroj se totiž také dá použít

📍 Počátkem letošního roku obdivoval papoušky a krásné květiny v Loro Parque na ostrově Tenerife.

ke zpětnému zjišťování vhodnosti podání určitých léků či preparátů a průšvih byl, že se zjistilo, že většina podávaných léků na daného uživatele působí nevhodně. Skončilo to tím, že americká Medical association společně s největšími zdravotními pojišťovnami kód na kardiografii čili záznam srdečního zvuku jednoduše zrušila. Ten úkon prostě už neexistoval a v tu chvíli si onen přístroj samozřejmě už žádná nemocnice nekoupila. Prodalo se jich jen několik stovek skutečně zapáleným doktorům a dnes s kardiografem také pracuji ve své ordinaci v Podivíně.

Úžasných nápadů je spousta. Nějakou dobu jsem se zabýval i vývojem nové generace homeopatik ve smyslu rezonančních frekvencí používaných látek.

Co dokáže léčba zvukem

▼ Můžete se s námi podělit i o svůj vlastní, nevšední a velmi poučný příběh s vážnou zlomeninou páteře?

Prožil jsem toho opravdu dost a tahle příhoda byla v mém životě jednou z těch nejdůležitějších. Bylo mi 42 let, když jsem při windsurfingu zapíchl prkno do vlny řeky Columbie ve Stevensonu a přitom si zlomil šestý krční obratel a pravou pažní kost. Následkem bylo zhmoždění krční míchy a kompletní ochrnutí pravé horní končetiny. Stalo se to proto, že jsem v té době byl pyšný a blbý. Pár dnů předtím jsem v USA prodal svoji praxi i dům a chvíli jsem si – s mírnou nadsázkou – myslel, že už budu jenom surfovat a jíst někde na ostrově banány.

A teď si představte, co se stalo. Skoro rok předtím jsem čekal, až pojedu na seminář do Denveru k paní Lauren O. Brian, která je nejlepší na světě v léčbě zvukem. Prostě hvězda a génius a já se to od ní chtěl naučit a dozvědět se detaily. V pátek jsem si zlámal krční páteř, v sobotu jsem si poplakal a v neděli jsem odletěl na seminář do Denveru, kde jsem se v pondělí s paní Lauren O. Brian potkal osobně. Chodit jsem mohl, ale měl jsem neskončené bolesti a nemohl jsem hýbat hlavou. Riskl jsem, že zemřu, a na seminář jsem prostě odjel stůj co stůj. Paní Lauren O. Brian mě tam pak ukazovala jako pokusného králíka, protože mě léčila zvukem nepřetržitě 72 hodin – malý repráček jsem měl na břicho i v noci. Absolutně jsem jí věřil a vyplatilo se to. Ve středu jsem měl už plnou hybnost ruky, zhojené obě zlomeniny a také míchu. Kromě jiného jsem se přitom také dozvěděl, jaký zvuk má každý obratel a jak se změní, když se zhmoždí nebo nalomí.

Za nejcennější zkušenost ale zpětně považuji prožitek blízkosti smrti a z něho vyplývající pocit vděčnosti ze znovu získaných funkcí svého těla. Sám na sobě jsem zažil něco fantastického díky přijetí a vděčnosti. Opakem je pyšný „mačo“ přístup, kdy by se člověk vztekal, protože chtěl přece surfovat ještě další den atd. atd. Jenže pýcha a pád jdou vždycky ruku v ruce.

▼ Také mě zaujalo, jak jste líčil příběh jedné své klientky s progresivním diabetem, u níž jste na základě zvukového rozboru jejího hlasu zaznamenal nezpracovanou emoci hlubokého žalu. Když se s tím pak dále pracovalo, tak se ta žena z cukrovky prý vyléčila...

Ano. To je zase software, který používal dr. Masaru Emoto, a já si ho od jeho týmu zakoupil. Dokáže snímat hlas, z čehož se poznají nezpracované emoce, které fungují jako spouštěče nemocí. Úžasně je, že určitá emoce se tímto přístrojem dá také vyrušit, což je předpoklad k uzdravení. Pracuji s tím už asi dvacet let.

Vliv emocí na naše zdraví je už vyzkoumaný velmi dobře a dá se to dobře využít i prakticky. Každá emoce má svůj účel a je dobré tomu porozumět a naučit se s ní nakládat racionálně. Negativní emoce v nás vyvolávají negativní stres, zatímco pozitivní emoce vyvolávají pozitivní stres. Je jisté, že negativní emoce naše tělo i psychiku deformují, zatímco pozitivní emoce je

napravují, a to, že emoce jsou nezvladatelné, není pravda. Velmi dobře to ve svých knihách rozpracoval Dr. David Hawkins.

▼ Jakou roli při uzdravení sehrává odpuštění sobě i druhým?

Odpuštění je velký fenomén s nesmírně blahodárnými účinky, a proto je součástí všech náboženských systémů. Buddhisté ještě často zmiňují neulpívání, kdy cokoliv necháte být a pustíte to. Už se tím prostě dál nezabýváte. Základem přemýšlení musí být bezpodmínečná láska. Když máte bezpodmínečnou lásku v srdci a dostatečné finanční zázemí, jste svobodní bez ohledu na cokoliv.

Mně například před dvěma dny ukradli auto. Osmiválcový hybridní Lexus, takže jsem teď do Prahy přijel vlakem. Poznala byste to na mně?

▼ Wow! Je fakt, že nejrůznější „pecky“ nás trénují velmi dobře...

Říká se tomu amor fati, neboli miluj svůj úděl či osud, chcete-li. Ať se stane cokoliv – a platí to i o zcizení mého auta – nikdy nemohu předem vědět, jestli to je dobře, nebo špatně. Moje dosavadní životní zkušenosti mě vedou k tomu, že ať se děje, co se děje, změna, která přichází, je vždycky k lepšímu, protože to má nějaký svůj vyšší, skrytý smysl. A my jsme přitom konfrontováni se strachem a lpěním.

O depresi a jistotách

▼ Zdálo by se, že dnes toho víme tolik, že se lidé můžou uzdravit už úplně ze všeho...

Vyléčit se ale může jen pacient, diagnóza nikdy.

Zároveň je třeba si uvědomit, že některé procesy včetně nemocí se dějí záměrně, aby si člověk něco vyzkoušel a na něco přišel. V buddhismu se říká, že se vyléčí jen ti, kteří to mají na své cestě, zatímco u jiných může doktor stát na hlavě a nezmůže vůbec nic, protože tito lidé vyléčení na své cestě nemají. Nejde pomoci všem, a proto si ani nejde myslet, že se člověk stane spasitelem.

Nevyžádaná rada či pomoc jsou podle mě skoro zločinem. Lepší než radit někomu, kdo o to vůbec nestojí, je nechat věci přirozeně plynout. Samozřejmě, že když už něco víte a někam dosáhnete, přejete si, aby to tak měl i ten druhý, jenže když jste v osmé třídě, nemůžete chtít totéž chápání po prvňáčkovci.

▼ Říkáte, že deprese je příznakem toho, že se lidé dnes mají až příliš dobře, a je opravdu zajímavé, že nejméně depresivní jsou obyvatelé průmyslově vyspělých zemí...

Když člověk není vyvážený a žije převážně materiálně bez hlubšího ukotvení, tak si toho neváží. To je stejné, jako když někomu darujete byt nebo auto, na které si sám nevydělal. Když vám něco spadne do klína, máte k tomu úplně jiný vztah, než když to musíte stavět sám pěkně odspodu. Vždycky tu je ale samozřejmě nějaký záměr, který si ta která dušička vybrala, a co chce zrovna zažít.

Je nutné v životě neustále utužovat nejen svoje tělo, ale i psychiku. Bohužel právě díky utrpení se člověk posouvá nejlépe. Když nejste trénováni v zátěži, vede to ke slabosti a hroucení se. A pak si člověk myslí, že všechno je špatně, má deprese, a hlavně se dostává do křížku s jistotou, že svět jde neustále dopředu. Je dobré si uvědomit, co jsou naše jistoty, a na nich stavět svůj hodnotový žebříček.

▼ Ano, jenže jistoty nám jsou dnes vesměs brány, protože ty, které jsme měli dříve, už neplatí...

Jistoty jsou důležité, ale nelze vnímat jen ty vnější, jako je například cena za energie. Myslím to jinak. Jedna jistota je, že každý z nás má nějaké předky, maminku a tatínka, nebo je měl stejně jako babičky a dědečky a další předky, kteří sahají až před dobu ledovou. Tuhle jistotu vám nikdo nevezme a už Seneca říkal, že když chcete mít v životě štěstí, musíte myslet v dobrém na své předky. Další velká jistota je, že jsme se narodili. Většina lidí po ránu vypadá, jako když snědla citron a zajedla ho šťovíkem. Jsou kyselí a nadávají na to, co je čeká. A přitom buddhisté říkají, že když člověk dostane šanci se narodit, je to takové štěstí, jako když se želva uprostřed oceánu vynoří z vln a hlavou narazí do náhodně plovoucího dřevěného kruhu. Buddhismus také mluví o šedesáti druzích pekla, ale právě člověk má šanci se z tohoto kola zmaru a utrpení vymanit. Už když si tohle uvědomíte, můžete se od rána usmívat.

Další jistota je, že mám určité dovednosti a schopnosti, a žiji proto, abych vždy dosáhl určitého zlepšení. Děkuje Bohu za změny, které nás dovádějí k něčemu lepšímu, protože kdyby bylo všechno stále stejné, je to stagnace a po stagnaci následuje už jenom pád. Jedna z jistot je tedy

neustálá změna. A velká jistota je také smrt. Lidem, kteří zažili blízkost smrti, se změní vnímání a často získají i určité schopnosti, ale tak daleko jít nemusíte. Stačí si uvědomovat, že smrt prostě přijde, potkáte se s ní a je to neodvratitelné. Nemusí to být zítra, ani to nemusí moc bolet, ale tohle pochopení vás může přivést k pocitu dostatku a také ke skutečné svobodě. Když totiž člověk počítá se smrtí a nemá z ní strach, není manipulovatelný.

Být stále mlád...

▼ V současné době provozujete svoji poradnu zaměřenou na zdravý životní styl a anti-aging. Můžete to víc specifikovat?

Ano, pracuji jako konzultant a částečně se také ještě věnuji výzkumu. Když jsem se po šestnácti letech vrátil z USA, byl jsem nadšený a hned jsem zavolał na ministerstvo zdravotnictví a nabídl úplně nové postupy, o nichž jsme si povídali před chvílí. Řekli mi, že se na to musí sejít skupina expertů – ale jakých, když takoví tady žádní nebyli? A tak jsem si zařídil svoji vlastní praxi a poradenství. Anti-aging mě nezajímá z hlediska kosmetiky a komerce, ale spíše z pohledu epigenetiky a vlivu pohybu. Studuji všechny jevy a procesy, které ovlivňují rychlost lidského stárnutí. Nevyhne se nikomu, ale projevy jsou u každého člověka jiné. Zatímco někteří lidé se ještě v osmdesáti letech vzdělávají a aktivně se hýbají, jiní na vše rezignují třeba už ve třiceti. A s čím vším mě lidé vyhledávají? V podstatě se všemi zdravotními potížemi, jaké si umíte představit.

Žádné zázračné kúry neznám, ale spíše se zaměřuji na vyváženost fyzického, emočního a mentálního zdraví. Jak jsem už řekl, důležité je věřit, stavět svůj život na jistotách, stále se učit, pracovat a vnitřně růst, tedy vylepšovat se především duchovně. Lidé, kteří hledají věčné mládí, ho stejně nenaleznou. Co se týče kosmetických řešení, mají dnes celou škálu plastik a zevních úprav, ale krásné je každé roční období! Na jaře si člověk užije krásy květů a na podzim zralosti.

▼ Zmínil jste, že ve výzkumu pokračujete i dnes. Jak konkrétně?

Výzkum je nádherná záležitost, ale nejsem to já, kdo řídí tenhle svět. Neznamená to však, že budu sedět se založenýma rukama, protože každý, kdo na sobě trošku zapracuje, dělá svět o něco lepším. O to, abych vytvořil dokonalou diagnostickou metodu, ale už neusiluji.

Dá se říct, že nejvíce mě dnes zajímá zvyšování úrovně vědomí, a to hlavně z důvodu pomoci druhým. Jedenkrát za rok na toto téma pořádám pětidenní seminář, který se letos bude konat nyní v květnu v Dolních Dunajovicích. Jde o to, že si lidé začnou uvědomovat věci, které si předtím neuvědomovali. Tím se rozšiřují jejich obzory i úroveň vědomí.

Předtím, než cokoliv vytvoříme ve světě hmoty, vytváříme to ve své mysli. Proto je naše mysl největším klíčem k tomu, jestli žijeme ve zdraví a v hojnosti. Nahlédnutí do vyšších úrovní vědomí nás osvobozuje, povznáší a také uklidňuje. Vesměs tedy dnes „výzkumně“ pracuji s porozuměním jednotlivých hladin vědomí, chápáním jistot, emocí a své role ve světě. Lidský organismus je podle mého názoru nejdokonalejší počítač na světě.

▼ **Zdůrazňujete význam pohybu, ale co když se člověk zrovna moc hýbat nemůže, například po úrazu? Může pomoci mentální cvičení?**

Ano a velmi. Pamatuji si kvadruple-gika, který mentálně lyžoval, hrál basketbal a plaval. I po více jak deseti letech od úrazu páteře měl dobře vyvinuté veškeré svalstvo bez známek

atrofie. Je jisté, že fyzická aktivita vede k lepšímu prokrvení i oběhu lymfy, k celkově vyšší pohyblivosti a také je zdrojem radosti.

▼ **Jaké jsou nejdůležitější zásady vašeho života?**

O tom, že základem myšlení musí být bezpodmínečná láska, jsem už mluvil, a z těch ostatních věcí jsme se ženou například zavedli jedno jídlo za den. Také se otužujeme. Každé ráno stojím chvíli bos v trávě, dívám se do slunce a říkám si „Děkuji, Bože, za naše předky, za nás dva i za naše potomky. Za to, že tenhle den udělám nejlepším, jak to jen půjde.“

Jižní Moravu, kde žiji, mám rád a cítím se zde doma. Je tady sluníčko, vinná réva, lidi, kteří rádi zpívají a veselí se, světlo a teplo. Život je od toho, aby se žil, a k tomu patří i to víno a radost.

▼ **Náš rozhovor vychází na konci dubna, kdy si někteří lidé ordinují detoxikační kúry. Co byste jim poradil v tomto ohledu?**

Detoxikace obecně znamená odstranění toxinů z těla i z duše. Pokud se však toxiny nebudeme zanášet, není co

detoxikovat. To, co dané tělo posiluje, či oslabuje, lze poznat velmi rychle.

Osobně piji například denně vodu ze skleničky, na níž mám vypiskovaná slova „láska a vděčnost“, a klidně si to na skleničku nebo džbánek s vodou můžete napsat i fixou. Funguje to ještě lépe než šungit. Dále na jaře doporučuji užívání tinktury z ostropestřce mariánského, který posílí játra, a ostatní věci bych už volil individuálně. Určitě je vhodné rozložit detox na vícero dnů, aby nedocházelo k tzv. léčebné krizi.

A co se týče psychického detoxu, je zbytečné měnit druhé, protože se to stejně nepovede. Když se ale naučím pracovat sám se sebou a se svými emocemi, druzí budou najednou reagovat jinak. Budete-li k sobě upřímní, můžete např. zjistit, že se potýkáte s hněvem, a pak s tím vědomě pracovat. Je důležité být sám k sobě pravdivý. Sami o sobě máme spoustu iluzí, ale kdybychom byli tak čistí, jak si myslíme, tak tady nejsme. Jakmile řeknete, že svět by byl super jedině tehdy, kdyby byl podle vás, dostanete dříve či později strašnou čochku. A to určitě nikomu nepřeji. ♦

Věra Keilová

▼ inzerce ▼

Vnitřní neklid? Úzkost? Nespavost?

Lavekan®

1 tobolka
denně

Lavekan 80 mg měkké tobolky je léčivý přípravek s obsahem levandulové silice k léčbě přechodných úzkostných nálad. K vnitřnímu užití. Čtěte pečlivě příbalovou informaci.

**Schwabe
Czech**
From Nature. For Health.

Schwabe Czech s.r.o.
Pod Klikovkou 1917/4, 150 00 Praha 5 - Smíchov
e-mail: info@schwabe.cz

www.lavekan.cz